

DE COM EL REI JOAN IER "EL CAÇADOR"
VENIA A L'ESPLUGA DE FRANCOLI
A CAÇAR LA LLEBRA I EL SENGLAR

"...FAÇATS OBRIR LES CLAVAGUERES DE LA VINYA
E FAÇATS CAÇAR DE FORA
PER MANERA QUE LES LEBRES HI ENTREN,
E PUYS FETS-LES TANCAR QUE NO'N PUIXEN EXIR
TRO QUE NOS HI SIAM.
E FETS AGRANAR LOS PORCHS SALVATJES
QUE VINGUEN EN LA DITA VINYA
E FETS-HI METRE TRIGES QUI VAGIN EN AMOR
PER TAL QUE ELLS MILLS HI DEVALLEN,
EN MANERA QUE COM SIAM ACI
HI PUIXAM CAÇAR E HAVER-HI NOSTRE PLAER"

EL REI EN JOAN IER

8 DE NOVEMBRE DE 1389.

FRAGMENT DEL MISSATGE A L'ABAT
DE POBLET, DONALD V. FERRER. + + +

El Monestir de Poblet, pedra brodada, oració i salmòdia, centre de recolliment cistercenc, era també fita predilecta de pelegrinatge per als monarques de Catalunya i Aragó, en vida i mort; bona part d'ells hi volgueren ser enterrats.

A les raons de caire polític o devot que feien acudir a Poblet els nostres reis, s'hi afegien també motius de repòs o d'esplai. Les contrades del Cenobi mereixien especial atracció al Rei Joan I, anomenat el CAÇADOR, i també l'AIMADOR DE LA GENTILESA per la seva protecció a les arts i a la literatura, especialment en la gaia festa dels Jocs Florals, avui encara viva i que per això s'inicia amb l'"Himne del Rei Aimador de la Gentilesa".

Joan I va morir, en caure, cavalcant, quan encaçava un senglar. La cacera - la seva gran dèria - el portava sovint on el senglar era, i és encara, un astut enemic, cobejat i accessible: a l'immens i frondós Bosc de Poblet, travessat, encara avui, per disset hores llargues de bellíssims i amples camins.

S'ha trobat una carta que el REI CAÇADOR va adreçar a l'Abat de Poblet. El Rei demanava que li preparassin una cacera amb les màximes garanties d'èxit, i s'expressava en els termes que reproduïm.

Aquella hospitalitat amb què era rebut Joan I a Poblet, és una característica permanent de la Comunitat del Real Monestir, i també de la gent de la comarca: la Conca de Barberà.

El Casal de L'Espluga de Francolí rep els amics - caçadors o no - amb la mateixa cordialitat amb què Poblet i la Vila esperaven el REI CAÇADOR.

*Llar de foc del Racó del Rei Caçador de l'Hostal del Senglar,
del Casal de l'Espluga de Francolí, on vosaltres, bons amics,
trobareu sempre encès el caliu de la llar i de l'amistat.*

NIT DE NADAL

Jo vull la taula parada
com el temps en què era *nin*,
a prop de la llar fumosa,
baix el sostre revellit.

Sols vós i jo, la serventa,
tomem al casal antic;
fots los altres se n'anaren
i mai més han de venir.

Guarniu la taula ben llarga,
que hi càpiguen grans i xics,
que ha nascut lo Fill de l'Home,
i és nit de goigs esta nit.

Traieu la vaixela fina,
les estovalles de bri,
ompliu los pitxers de roses
com en temps que era *feliç*,

Poseu en un cap de taula
la cadira del padri,
i en l'altre cap la del pare,
i la de la mare al mig

A vora d'ella la trona
de mon germanet petit;
jo m'asseuré a l'altra banda
com en temps que van fugir.

Enceneu la llar dels avis,
mig cremat hi ha un tronc de pi;
l'últim dia que es va encendre
quan la mare va morir.

.....

En tant sentiré per fora
com tresca la gent *feliç*
sonant ferrets i guitarres
que el goig pertot sobreix.

I als vidres de la finestra
escoltaré dolç brogit,
igual que si fos la mare
trucant amb lo cap dels dits.

Angel Guimerà
(fragment)

Lluís Carulla i Canals
Maria Font de Carulla

us desitgen un bon Nadal i un felig Any Nou

Barcelona, desembre del 1966